

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 437/2024-7

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Miloša Maďara (sudca spravodajca) a zo sudcov Jany Baricovej a Miroslava Duriša v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], proti postupu Správneho súdu v Košiciach v bližšie nešpecifikovanom konaní takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa, skutkový stav veci a argumentácia sťažovateľa

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 20. mája 2024 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a svojho práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) nekonaním správneho súdu po podaní žaloby vo veci zoznamu voličov podľa § 264 a nasl. Správneho súdneho poriadku z 29. apríla 2024. Navrhuje uložiť správnemu súdu povinnosť konať.

2. Sťažovateľ dotknutý na svojom volebnom práve chybou v zozname voličov podal 15. apríla 2024 žiadosť adresovanú mestu Poprad (ďalej len „žalovaný“) o odstránenie chyby v zozname voličov. Pretože žalovaný chybu neodstránil ani sťažovateľovi neoznámil, že žiadosti nevyhovел, domáhal sa poskytnutia súdnej ochrany proti nezákonnému konaniu žalovaného podaním žaloby z 29. apríla 2024 na správnom súde vo veci zoznamu voličov. Dôvod ústavnej sťažnosti predstavuje sťažovateľom tvrdená nečinnosť správneho súdu vo veci podanej žaloby. Sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd vykonal dôkazy označené a pripojené k ústavnej sťažnosti (hlásenie o narodení dieťaťa, krstný list, osvedčenie advokáta, vysvedčenie o advokátskej skúške).

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

3. Podstatou ústavnej sťažnosti sú namietané prietahy (čl. 48 ods. 2 ústavy) a porušenie práva na spravodlivý proces (čl. 6 ods. 1 dohovoru) v bližšie nešpecifikovanom konaní pred správnym súdom.

4. Pred samotným posúdením opodstatnenosti ústavnej sťažnosti ústavný súd odkazuje na výsledky lustrácie z informačného systému registra fyzických osôb (fyzická osoba s rodným číslom [REDACTED] je v registri fyzických osôb vedená ako [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED]), ako aj na výsledky zistení zo Slovenskej advokátskej komory o vyčiarknutí [REDACTED] zo zoznamu advokátov (por. skoršie rozhodnutia vo veciach ústavných sťažností sťažovateľa, napr. IV. ÚS 551/2022, III. ÚS 281/2023, II. ÚS 520/2023, I. ÚS 243/2024).

5. Už samotná skutočnosť, že sťažovateľ už nie je v súčasnosti advokátom [§ 34 ods. 2 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“)] a zároveň nie je v konaní pred ústavným súdom zastúpený advokátom (§ 34 ods. 1 v spojení s § 43 ods. 3 zákona o ústavnom súde), zakladá dôvod na odmietnutie ústavnej sťažnosti podľa § 56 ods. 2 písm. b) zákona o ústavnom súde. Ústavný súd sťažovateľa na odstránenie nedostatku v právnom zastúpení nevyzýval, keďže ústavnú sťažnosť vzhľadom na zistený rozsah nedostatkov nemožno považovať za kvalifikovanú ústavnú sťažnosť, o ktorej by ústavný súd mohol konať a rozhodnúť.

6. Prvý identifikovaný nedostatok ústavnej sťažnosti sa týka formulovania petitu ústavnej sťažnosti; petitu chýba presné, určité a konkrétne označenie spisovej značky konania vedeného pred správnym súdom, ktorým mali byť práva sťažovateľa porušené [§ 123 ods. 1 písm. b) zákona o ústavnom súde]. Inými slovami, v petite absentuje identifikačný údaj konkrétneho konania tak, aby bol jasne identifikovateľný a nezameniteľný s iným konaním vedeným pred správnym súdom. Takto naformulovaný petit nemôže byť prevzatý do výroku rozhodnutia ústavného súdu, čo ho činí nevykonateľným.

7. Ďalším nedostatkom ústavnej sťažnosti je absentujúca ústavnoprávna argumentácia [(§ 43 ods. 1 v spojení s § 123 ods. 1 písm. d) zákona o ústavnom súde]. Z judikatúry ústavného súdu vyplýva, že popri uvedení petitu je ďalšou povinnosťou sťažovateľa, aby svoju ústavnú sťažnosť náležite odôvodnil, t. j. aby čo najpresnejšie opísal skutkový stav, z ktorého vyvodzuje svoj procesný nárok na ochranu poskytovanú ústavným súdom. Okrem opísania skutkových okolností musí odôvodnenie ústavnej sťažnosti obsahovať najmä právne argumenty a právne posúdenie predloženého sporu. Nedostatok odôvodnenia sťažnosti vyvoláva významné procesné dôsledky (m. m. IV. ÚS 359/08, IV. ÚS 198/2012, IV. ÚS 54/2014, II. ÚS 594/2016).

8. Pojem „zbytočné prietahy“ obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 ústavy je pojem autonómny, ktorý nemožno vykladať a aplikovať len s ohľadom na lehoty uvedené v zákone. S ohľadom na konkrétne okolnosti veci sa totiž ani v týchto prípadoch postup dotknutého orgánu verejnej moci nemusí vyznačovať takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prietahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy (I. ÚS 280/2020). Pre posúdenie prípadných prietahov v konaní orgánu verejnej moci sa preto o to viac vyžaduje náležité odôvodnenie ústavnej sťažnosti

a chronologický opis (aspoň čiastočný) skutkového stavu, ktorý by ústavnému súdu už po oboznámení sa s obsahom ústavnej sťažnosti umožnil vytvoriť si základnú predstavu o spôsobe vedenia napádaného konania (I. ÚS 266/2021).

9. Argumentácia obsiahnutá v predmetnej ústavnej sťažnosti je vedená výlučne vo všeobecnej rovine námietky, ktorá vyjadruje sťažovateľovu subjektívnu nespokojnosť s nečinnosťou správneho súdu v predmetnej veci. Sťažovateľ však neuviedol, v čom mala spočívať nečinnosť správneho súdu, a ani bližšie nešpecifikoval prípadné porušenie svojich namietaných práv.

10. Podľa názoru ústavného súdu za danej situácie neprichádzala do úvahy ani výzva na odstránenie týchto nedostatkov návrhu podľa § 56 ods. 3 zákona o ústavnom súde vzhľadom na to, že v danom prípade sa nesplnenie zákonom ustanovených náležitostí netýka formálnych náležitostí ústavnej sťažnosti, ale esenciálnych obsahových náležitostí (neurčitého, resp. neúplného petitu a nedostatočného odôvodnenia). Označené ustanovenie zákona o ústavnom súde totiž slúži na odstraňovanie najmä formálnych nedostatkov návrhu, nie však jeho samotnej podstaty (m. m. I. ÚS 155/2019).

11. Z uvedených dôvodov bolo potrebné ústavnú sťažnosť odmietnuť pri vzájomnej kumulácii dôvodov podľa § 56 ods. 2 písm. b) pre nedostatok právneho zastúpenia a podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde pre nesplnenie zákonom ustanovených náležitostí, a to bez predchádzajúcej výzvy podľa § 56 ods. 3 zákona o ústavnom súde.

12. V závere ústavný súd poznamenáva, že toto rozhodnutie nezakladá prekážku veci rozhodnutej [§ 55 písm. a) zákona o ústavnom súde], a preto v prípade vzniku a existencie prietahov v ďalšom konaní nie je vylúčené, aby sťažovateľ podal svoju ústavnú sťažnosť opakovane, avšak po splnení všetkých zákonných podmienok a s uvedením relevantnej skutkovej a právnej argumentácie.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. júla 2024

Miloš Maďar
predseda senátu